

Rytmus života

Texty na tento týden

Gn 1, Gn 8,22; Ž 90,10; Jb 1,13–19; Sk 9,1–22; Fp 1,6; Ř 8,1

Základní verš

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas.“ (Kaz 3,1)

Král Šalomoun je autorem textů, které patří k nejkrásnějším, jaké kdy byly napsány:

„Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:

Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat;

je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat;

je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat;

je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat;

je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat;

je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit;

je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.“ (Kaz 3,1–8)

Tato slova popisují život člověka v jeho různých obdobích a v jeho rozmanitosti. Ano, náš život prochází různými fázemi. Začíná to již naším narozením; nic totiž nezůstává stejné, hned od prvního dne procházíme změnami. Některé z nich se nám líbí, jiné ne. Tento týden se podíváme na různá období našeho života a na to, jakým způsobem ovlivňují nejen nás, ale i celé naše rodiny.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NA POČÁTKU

¹⁴I řekl Bůh: „Budte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí, ¹⁸aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁹Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. (Gn 1,14–19)

Osobní studium

Vprávění biblického příběhu začíná chronologicky a první slova Bible (v hebrejštině jde jen o jedno slovo *b²rešit*) znějí „Na počátku...“ (Gn 1,1). První kapitola knihy Genesis se zaměřuje na přeměnu země ze stavu, kdy byla „pustá a prázdná“ (Gn 1,2), do stavu, o kterém samotný Bůh na konci šestého dne říká, že vše je „velmi dobré“ (Gn 1,31). Tato úvodní slova popisují počátek našeho světa.

Přečti si text Gn 1. Přestože se toho v této kapitole odehrává velmi mnoho, polož si následující otázku: Je v textu pozorovatelný nějaký náznak náhodného, nezáměrného dění či neúmyslného jednání, nebo se vše děje podle určitého záměru, ve vhodnou dobu a na správném místě? Co ti tvé pozorování říká o Bohu a jeho jednání?

Ellen G. Whiteová napsala, že „uspořádanost je prvním zákonem nebes“ (ST, 8. 6. 1908). A je zřejmé, že je tomu tak i na zemi. A přestože hřích narušil přirozený stav světa, stále zde nacházíme rytmus, pořádek, systém a pravidelnost.

Přečti si text Gn 8,22. Jak je v tomto textu popsáno uspořádání a fungování světa?

Dokonce i po pádu do hříchu a jeho ničujících následcích na celou zemi můžeme ve světě obecně pozorovat určitou uspořádanost a pravidelnost. Spolu se „světly na nebeské klenbě“, tedy hlavně se sluncem a měsícem, které oddělují „den od noci“ a určují „časy, dny a roky“ (Gn 1,14), existují i další období, která jsou součástí celkového koloběhu světa stvořeného Bohem. A přestože nyní vidíme vše jen v náznacích, texty jako například Iz 66,23 naznačují, že i na nové zemi bude mít život určitý rytmus.

Aplikace

Ať už tvůj osobní a rodinný život vypadá jakkoli, uvažuj o způsobu, jakým ho ovlivňuje sobota. Jaké jsou nesporné výhody nejen samotné soboty, ale i skutečnosti, že přichází s takovou pravidelností?

RYTMUS ŽIVOTA

Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápěním a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházíme. (Ž 90,10)

Osobní studium

Vědci hovoří o takzvaném cirkadiálním, tedy čtyřiaadvacetihodinového rytmu. Jde o biologický rytmus člověka (někdy také nazývaný „biologické hodiny“), který reguluje určité funkce našeho těla a jeho orgánů. Dá se říci, že určitá pravidelnost existuje nejen kolem nás, ale i v nás samotných.

Jaká předvidatelná období lidského života se zmiňují v následujících textech? Jaký je jejich přímý vliv na život celé rodiny?

Kaz 3,2

Gn 21,8; Sd 13,24

Ž 71,5; Př 5,18

Gn 15,15; Sd 8,32

Ž 90,10

Mezi dvěma hranicemi života – narozením a smrtí – procházíme různými obdobími, která jsou pro každého člověka jiná, jedinečná. Některé děti zemřou brzy po svém

narození, jiní lidé se dožijí dospělosti a mnozí i zralého stáří. Děti rostou a rozvíjejí se různým tempem. Některé začnou chodit a mluvit dříve než jiné. Jedny budou studovat na univerzitě a stanou se odborníky v nějakém vědním oboru, jiné zasvětil svůj život zcela jiné práci. Některé si založí rodinu, jiné zůstanou samy a nikdy nebudou mít děti.

Na zemi žijí miliardy lidí. A přestože máme všichni mnoho společného (Sk 17,26), každý z nás je osobitý, a proto se budou lišit i naše životy.

V určitém smyslu jsou tyto rozdíly důležité, protože každý z nás je jedinečný; má tedy něco, o co se může podělit s jinými lidmi, kterým právě to chybí. Naše rozdílnosti nám umožňují, abychom byli jeden pro druhého požehnáním. Příkladem může být vztah mezi mladými a staršími lidmi, kteří si mohou být vzájemně užiteční. „Ozdobou jinochů je jejich síla, důstojností starců jsou šediny.“ (Př 20,29) Ať se nacházíme v jakékoliv etapě našeho života a ať je náš osobní příběh jakýkoliv, vždy máme něco, co můžeme nabídnout nejen Bohu, ale i ostatním lidem.

Aplikace

Ať se právě teď odehrává ve tvém životě cokoli, můžeš být v něčem požehnáním pro ostatní. Jak bys mohl zjistit v čem? Co kdyby ses vědomě rozhodl být takovým požehnáním – například pro někoho ve tvé rodině nebo ve sborovém společenství?

NEOČEKÁVANÉ

7A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě ošklivými vředy. 8Jób vzal střep, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela. 9Jeho žena mu však řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři.“ (Jb 2,7–9)

Osobní studium

Uvažuj o textech Jb 1,13–19 a 2,7–9. Co postihlo Jóba a jeho manželku? V čem je jejich zkušenost podobná – více nebo méně – různým situacím, kterým musí každý z nás ve svém životě čelit?

Řecký filozof Hérakleitos tvrdil, že „neexistuje nic stálého kromě změny“. (Je také autorem výroku: „Nevstoupíš dvakrát do téže řeky.“) Často se právě ve chvíli, kdy se zdá, že vše je v pořádku, stane něco nečekaného. Můžeme přijít o práci nebo o končetinu, nemoc nás může uvěznit v posteli ... nebo předčasně zemřeme, vyhoří nám dům, havarujeme nebo si při procházce se psem zlomíme nohu.

Samozřejmě, ne všechny změny musejí být nutně špatné. Možná nás v práci povýší a finančně si polepšíme. Nebo se potkáme se svým budoucím partnerem, se kterým prožijeme krásné roky.

Ať už je to jakkoli, nečekaná změna, která vše naruší, může přijít právě tehdy, když se nám zdá, že náš život má ten správný rytmus.

Jób jistě neočekával, že do jeho života vtrhne takové tragické období. Bible o něm

říká: „Byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého.“ (Jb 1,1) Víme o něm i to, že byl ženatý, měl sedm synů a tři dcery a byl velmi bohatý (Jb 1,2.3). Během prvních kapitol knihy Jób zjistíme, že prožil velkou ztrátu nejméně v šesti důležitých oblastech: majetek, sluhové, děti, zdraví, podpora ženy a povzbuzení přátel. Život se mu převrátil vzhůru nohama a jeho rodina byla v troskách.

Ačkoli to, co se stalo Jóbovi, je v určitém smyslu mimořádné, i do života každého z nás přichází čas od času něco neočekávaného a velmi bolestného. Vše se může zdát v pořádku, ale pak najednou, zcela bez varování, se všechno změní a náš život – nebo životy našich blízkých – už nikdy nebude takový jako předtím.

Není to nic nového. Ani Ábel pravděpodobně neočekával, že přijde o život, Jozef si určitě nemyslel, že ho prodají jako otroka do Egypta. V obou případech byli zrádci blízcí lidé, bratři, a obě události velmi silně ovlivnily ostatní členy jejich rodiny. V Bibli se nachází mnoho příkladů lidí, jejichž životy a rodiny postihly velké a nečekané změny.

Aplikace

Jak ti tvá víra pomáhá uprostřed utrpení, které náhle a nečekaně přeruší hladký běh tvého života?

ZMĚNA

A jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. (Fp 1,6)

Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši. (Ř 8,1)

Osobní studium

Jako lidé máme různé zvyky. A čím jsme starší, tím obtížnější je tyto obvyčeje změnit.

Neměníme se totiž snadno. Kolik manželek si v průběhu let znovu a znovu stěžuje: „Tolikrát jsem se svého muže snažila změnit, ale...“? Je to však Bůh, kdo má moc nás změnit. Nemění úplně celou naši osobnost, ale určitě mění náš charakter, naše nasměrování. Právě to je součástí plánu spasení: Bůh je ochoten nás zcela přetvořit.

Jakou změnu prožil Saul z Tarsu? Jak se to stalo? Co všechno se v jeho životě změnilo? Co se nezměnilo? Uvažuj v této souvislosti o verších [Sk 8,1.3; 9,1–22](#) a [Ga 1,15–17](#).

„Když se Saul plně podřídil usvědčující moci Ducha svatého, poznal, jakých chyb se ve svém životě dopustil a jak velký dosah mají požadavky Božího zákona. Kdysi býval pyšným farizejem, který byl přesvědčen, že jej ospravedlňují jeho dobré skutky. Nyní se v dětské pokoře a prostotě skláněl před Bohem, vyznával svou vlastní nehodnost a do-

volával se zásluh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Saul dychtil po dokonalém souladu a společenství s Otcem a Synem. Opravdovost jeho touhy po odpuštění a přijetí vyjadřovaly vroucí prosby, které vysílal k trůnu milosti.

Modlitby zkroušeného farizeje nebyly zbytečné. Boží milost přetvořila jeho nejniternější myšlenky a city, takže všechny jeho schopnosti byly uvedeny do souladu s věčnými Božími záměry. Saul si začal Krista a jeho spravedlnosti cenit více než čehokoli jiného na celém světě.“ (AA 119.120; PNL 68)

I když náš příběh obrácení pravděpodobně není tak dramatický jako ten Saulův, každý z nás by si měl uvědomit svůj vlastní příběh, svou zkušenost s tím, jak Bůh jednal v našem životě, aby nás změnil a aby z nás udělal takového člověka, jakým bychom měli (a chtěli) být. Může to trvat dlouho a možná se i ptáme, zda se někdy opravdu změníme. Během pochybností můžeme rozjímat o následujících dvou textech a odvolávat se na Boží zaslíbení.

Aplikace

Uvažuj o textech Fp 1,6 a Ř 8,1. Jaká dvě zaslíbení se v nich nacházejí? Jak spolu souvisejí a v čem se doplňují? Jakou máš s nimi ve svém životě zkušenost?

VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ

Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. (Ř 15,7)

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme. (1Te 3,12)

Osobní studium

Bible je kniha o vztazích. Bůh nás stvořil, abychom žili ve vztahu s ostatními. Jen velmi málo lidí žije v naprosté izolaci. Uvědomme si, že nikdo z nás nezačal existovat bez účasti druhých lidí. Hned po narození jsme potřebovali, aby se o nás někdo staral. A to alespoň do věku, kdy jsme sami dokázali převzít všechnu starost o svůj život do svých rukou. Ale i kdybychom už zvládli žít úplně sami, kdo by o to stál? Mnozí z nás nejen potřebují, ale také přímo vyžadují společnost a přátelství druhých lidí. A přestože například psi umějí být milými společníky, ty nejhlubší a nejdůležitější, život měnící vztahy jsou vztahy s druhými lidmi. Je tedy jen přirozené, že rodina a vztahy v rodině jsou pro naši existenci tak zásadní.

Protože většina z nás žije stále mezi lidmi a navzájem se ovlivňujeme, tyto vztahy mění nás i rytmus našeho života. Funguje to oběma směry. Zatímco ostatní ovlivňují náš život, my zase můžeme ovlivnit ten jejich. A ať už si

to uvědomujeme, nebo ne (většinou ne), toto vzájemné ovlivňování může být dobré nebo špatné. Je proto důležité, abychom o svém vlivu neustále uvažovali a abychom aktivně usilovali o dobro. Jen tak může být náš vliv vždy (nebo alespoň většinu času) dobrý – a to hlavně ve vztahu k těm nejbližším, kterými jsou obvykle členové naší rodiny.

Uvažuj o následujících verších. K čemu nás vyzývají ve vztahu k druhým lidem? **Ř 15,7; Ef 4,2.32; 1Te 3,12; Jk 5,16**

V mnoha ohledech jde o jednoduchý princip. Pokud se k druhým chováme laskavě, dobrosrdečně a mile, budeme mít na lidi pozitivní vliv – dokonce až tak, že jejich život nasměrujeme dobrým, správným směrem. Ježíš svým pozitivním vlivem měnil životy lidí. Mělo by proto být pro nás předností, pokud se nám podaří mít na druhé lidi podobný vliv. Je však potřeba si stále znovu uvědomovat: náš vliv může být dobrý, ale také špatný – dokonce i v maličkostech. A nikde jinde není náš vliv tak silný a zřejmý jako v našich rodinách.

Aplikace

Uvažuj o následujících Ježíšových výrociích: **L 11,34 a Mk 4,24.25**. Co tyto verše říkají o důležitosti našeho vlivu na druhé? Jaké s tím máš zkušenosti ve svém životě?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Představ si změny, které se odehrály v životě učedníků během doby, kdy trávili čas s Kristem. Většinou šlo o nevzdělané, jednoduché lidi, zvyklé na učení a tradici své židovské víry. Pod vlivem galilejského učitele si však museli klást stále více otázek. Prožívali žárlivost a touhu prosadit se (Mt 20,20–24) a také spory (J 3,25). Zdálo se, že jim chybí víra (Mk 9,28.29), a později dokonce Ježíše opustili (Mt 26,56) a zradili (Mt 26,69–74). Současně však duchovně rostli, takže jiní lidé dokázali rozpoznat, že například Petr patřil mezi Ježíšovy učedníky (Mt 26,73). Dokonce i členové židovské velerady, když si uvědomili, že jsou Petr a Jan „lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem (Sk 4,13).

Uvažuj o úžasné pozitivním vlivu, který můžeme mít na svou rodinu, když zijeme tak, že ostatní členové na nás vidí, že jsme „byli s Ježíšem“.

Přemýšlej nad následujícími slovy: „I jednoduchý domov může být místem, kde zaznívá povzbuzení, kde se jedná dobrosrdečně a kde jsou stálými hosty láska a ohleduplnost.“ (AH 18)

Náměty k rozhovoru

1. Přečtěte si text **Kazatel 3,1–8**. O čem mluví tyto verše? Jaký princip se v nich nachází? Jak můžete tento princip aplikovat do svého života?
2. Mluvte spolu o zkušenostech, kterými jste prošli a ony změnilly váš život. Podělte se o to, co jste se z nich naučili, a také o to (pokud se to na vás vztahuje), co jste se měli naučit, ale nenaučili. Jak se z toho můžete poučit dnes? Jak tyto zkušenosti ovlivnily vaši rodinu?
3. V čem se váš dnešní život liší od toho, jaký by (pravděpodobně) byl, kdyby ve vašem životě nepůsobil Kristus? Co to vypovídá o Kristově moci měnit nás?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____